

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/2/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5317206661
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5317206661.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti žalovanej: Z. R., nar. X.X.XXXX, bytom U. XXX/X, XXX XX Y., za účasti Občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo námestie 79/7, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 42362962, o zaplatenie 1.497,08 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 4Csp/101/2017-108 zo dňa 8. októbra 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a II. m e n í tak, že:

I. Konanie v časti o zaplatenie istiny 300 € spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 20 € od 12.12.2017 do 14.1.2018, zo sumy 60 € od 15.1.2018 do 18.2.2018, zo sumy 100 € od 19.2.2018 do 6.3.2018, zo sumy 140 € od 7.3.2018 do 10.4.2018, zo sumy 180 € od 11.4.2018 do 8.5.2018, zo sumy 220 € od 9.5.2018 do 7.6.2018, zo sumy 260 € od 8.6.2018 do 8.7.2018 a zo sumy 300 € od 9.7.2018 do zaplatenia, z a s t a v u j e .

II. Žalovaná j e p o v í n n á zaplatiť žalobcovi istinu 625,02 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.005,02 € od 7.6.2015 do 11.12.2017, zo sumy 985,02 € od 12.12.2017 do 14.1.2018, zo sumy 945,02 € od 15.1.2018 do 18.2.2018, zo sumy 905,02 € od 19.2.2018 do 6.3.2018, zo sumy 865,02 € od 7.3.2018 do 10.4.2018, zo sumy 825,02 € od 11.4.2018 do 8.5.2018, zo sumy 785,02 € od 9.5.2018 do 7.6.2018, zo sumy 745,02 € od 8.6.2018 do 8.7.2018, zo sumy 705,02 € od 9.7.2018 do 9.9.2018, zo sumy 665,02 € od 10.9.2018 do 9.10.2018, zo sumy 625,02 € od 10.10.2018 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšku žalobu z a m i e t a .

IV. Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 34,26 %.

V. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. z o s t á v a n e d o t k n u t ý .

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 1.497,08 € s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 7.6.2015 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovanú zaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % a občianskemu združeniu nepriznal náhradu trov konania proti žalobcovi, ani proti žalovanej.

2. Poukázal na to, že pôvodným rozsudkom žalobu zamietol, nakoľko nebol predložený dôkaz o reálnom poskytnutí úveru 1.500 € a spotrebiteľská zmluva neobsahuje náležitosti o spotrebiteľských úveroch zákona č. 129/2010 Z. z., ani náležitosti zmluvy o poskytnutí pôžičky podľa § 657 Občianskeho zákonníka a žalobca nepreukázal ani reálne poskytnutie pôžičky. Splátky nie sú štruktúrované a nie je zrejmé, koľko žalovaná zaplatila. V tomto poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 6Co/140/2018. V následnom konaní viazaný uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 7Co/20/2019-91, že výklad § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. nepredpokladá a nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, a preto revolvingová zmluva nie je bezúročná a bez poplatkov a sporové strany sa k tomuto názoru odvolacieho súdu nevyjadrili, mal za to, že ho považujú za nesporný a vychádzal teda zo záveru, že je nesporné, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov. Vychádzajúc z tohto nesporného tvrdenia strán konania preto žalobe vyhovel a zaviazal žalovanú k zaplateniu sumy spolu s úrokom z omeškania. Vychádzal zo záväzného právneho názoru odvolacieho súdu a z nespornosti týchto záverov, keďže po doručení záväzného právneho názoru odvolacieho súdu strany konania sa nevyjadrili, vrátane ochrancu práv spotrebiteľa. Preto má za to, že výklad § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, a konštatoval, že daný spotrebiteľský úver nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov. Keďže mal daný základ i výšku nároku, ktoré neboli sporné, zaviazal žalovanú k zaplateniu predmetu sporu v celom rozsahu.

3. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podala odvolanie žalovaná. Nesúhlasí s názorom, že zmluva o úvere nemusí obsahovať presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok. V konaní je slabšou stranou, nakoľko sa jedná o spotrebiteľský spor a v podstate jej súd prvej inštancie neposkytol žiadnu zákonnú ochranu. Poukázala na § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. Namietala, že súd prvej inštancie žiadnym spôsobom neskúmal platnosť predloženej zmluvy o revolvingovom úvere, žiadnym spôsobom neskúmal existenciu tzv. neprijateľných zmluvných podmienok. Má za to, že zmluva nespĺňa viaceré podmienky spotrebiteľských úverov. Poukázala na ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z., na ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 1, 2 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. a napokon na ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. Predložila v prílohe výpočet RPMN z webovej stránky Ministerstva financií SR, z ktorého vyplýva, že RPMN predloženej zmluvy o revolvingovom úvere je v skutočnosti vyššia, ako túto uvádza žalobca v tejto zmluve. Žalobca v zmluve údaj o RPMN uvádza viackrát, vždy v inom číselnom vyhodnotení, čo na spotrebiteľa pôsobí mätúco a v danom prípade ako spotrebiteľ nevedela vyhodnotiť výhodnosť tejto zmluvy. Navrhuje rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalobca sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadril.

5. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), po zopakovaní dokazovania v zmysle ustanovenia § 384 ods. 1 CSP pred odvolacím súdom, a to oboznámením listinných dôkazov, zmluvy o revolvingovom úvere, zmluvných dojednaní, oznámenia o zosplatnení, oznámenia o schválení úveru, čiastočného späťvzatia žaloby a súhlas žalovanej s čiastočným späťvzatím žaloby, prehľadom úhradu, výpočtom RPMN, dohodou o poskytnutí služieb a dokladov o vklade istiny, preskúmal rozhodnutie v intenciách ustanovenia § 379 a § 380 ods. 1 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

6. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. V preskúmvanej veci pôvodné rozhodnutie bolo uznesením Krajského súdu Žilina č. k. 7Co/20/2019-91 zo dňa 30.5.2019 zrušené a vrátené súdu prvej inštancie na nové rozhodnutie. V tomto uznesení konštatoval, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné, nakoľko nezrozumiteľne posudzoval záväzkový vzťah, z ktorého si žalobca uplatňoval svoj nárok na jednej strane ako úverový vzťah a na druhej strane ako zo zmluvy o pôžičky, a preto bol nútený vrátiť súdu prvej inštancie, aby opätovne posúdil tento vzťah náležite a napokon, pokiaľ sa vyslovil o bezúročnosti a bezpoplatkovosti, toto bolo vyslovené iba ku náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o rozpise jednotlivých splátok a nebolo konštatované, že celú zmluvu nie je možné považovať za bezúročnú a bezpoplatkovú, ale bol súd

prvej inštancie povinný skúmať, či úverová zmluva spĺňa/nespĺňa ďalšie podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.

7. Žalobca s poukazom na to, že žalovaná po podaní žalobného návrhu splatila určitú časť svojho záväzku, zobral čiastočne žalobu späť, a to v časti zaplatenia istiny 300 € a úroku z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 20 € od 12.12.2017 do 14.1.2018, zo sumy 60 € od 15.1.2018 do 18.2.2018, zo sumy 100 € od 19.2.2018 do 6.3.2018, zo sumy 140 € od 7.3.2018 do 10.4.2018, zo sumy 180 € od 11.4.2018 do 8.5.2018, zo sumy 220 € od 9.5.2018 do 7.6.2018, zo sumy 260 € od 8.6.2018 do 8.7.2018 a zo sumy 300 € od 9.7.2018 do zaplatenia. Súd prvej inštancie na uvedené čiastočné späťvzatie v napadnutom rozsudku žiadnym spôsobom neprihliadol. Nakoľko zo strany žalobcu došlo k čiastočnému späťvzatiu žaloby po začatí konania, odvolací súd na odstránenie procesného nedostatku súdu prvej inštancie vyzval žalovanú v zmysle ustanovenia § 146 ods. 1 veta prvá CSP, podľa ktorého súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí.

8. Na uvedenú výzvu reagovala žalovaná podaním zo dňa 20.5.2020, súhlasila s čiastočným späťvzatím žaloby.

9. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

10. Vychádzajúc z vyššie konštatovaného, odvolací súd výrokom I. zastavil konanie v čiastočnom späťvzati žaloby tak, ako je to uvedené vo výroku I. tohto rozsudku.

11. Odvolací súd opakovaným dokazovaním mal vo veci preukázané, že sporové strany dňa 22.9.2014 uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 1.500 €, ktorý úver sa žalovaná zaviazala vrátiť spolu s úrokom v 42 mesačných splátkach po 47,43 € v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára

12. Odvolací súd konštatuje, že zmluvný vzťah z úverovej zmluvy, ktorá bola predmetom preskúmania v tomto konaní, bol uzavretý medzi osobou, ktorá v rámci svojej podnikateľskej činnosti v čase uzavretia zmluvy poskytovala úvery (žalovaný) a fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý úver mimo rámca akejkoľvek obchodnej či inej podnikateľskej činnosti (pôvodný žalobca). Pôvodný žalobca mal tak v zmysle ustanovení zákona v danom právnom vzťahu postavenie spotrebiteľa a z titulu tohto postavenia požíval zákonom poskytnutú všeobecnú ochranu (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka).

13. V súvislosti s odvolacou námietkou žalovanej, že spotrebiteľská zmluva neobsahovala podstatnú náležitosť zmluvy, a to rozpis splátok odvolací súd poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR k danej otázke, a to sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018 a sp. zn. 4Cdo/211/2017 zo dňa 23.04.2018, na ktoré poukazoval už vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí č.k. 7Co/20/2019-91 zo dňa 30.05.2019 a touto otázkou sa vysporiadal už v tomto rozhodnutí.

14. Podľa § 9 ods. 2 písm. h/ ZoSÚ okrem všeobecných náležitostí Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

15. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že podstatnou náležitosťou zmluvy nie je len samotné RPMN, ale aj celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ako aj všetky predpoklady, ktoré boli použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Uvedenie nesprávnej výšky RPMN je nutné považovať, že spotrebiteľská úverová zmluva neobsahuje túto podstatnú náležitosť.

16. Opakovaným dokazovaním pred odvolacím súdom je nutné konštatovať, že došlo k podhodnoteniu RPMN z dôvodu, že do celkových nákladov úveru nebol zahrnutý poplatok z dohody o službách a nezahrnutie tejto odplaty do celkových nákladov ovplyvnilo správnosť údaju skutočnej RPMN. Samotný žalobca pripojil do spisu akým spôsobom vypočítal RPMN (č.l. 60), z ktorého vyplýva, že do výpočtu RPMN tento poplatok nebol zahrnutý. Z týchto dôvodov je nutné úver považovať za bezúročný a bezpoplatkový v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zák.č. 129/2010 Z.z.

17. Dojednanie poplatku za poskytnutie doplnkových služieb (informácia o zostávajúcich záväzkoch, informácia pred splatnosťou splátky, informácia o prijatí platby a podobne) tak, ako bol v zmluvách vymedzený, je možné predpokladať, že tieto dohody boli žalobcom žalovanej ako spotrebiteľovi predložené pri uzatváraní úverových zmlúv (nakoľko boli podpísané v rovnaký deň ako úverová zmluva, mala rovnaké číselné označenie ako úverová zmluva) bez toho, aby žalovanej ako spotrebiteľovi bola vysvetlená nevyhnutnosť a potreba uzatvorenia takejto dohody, a to, aké konkrétne výhody z poskytovania dohodnutých doplnkových služieb pre spotrebiteľa ako dlžníka z úverových zmlúv vyplývajú. Ak by bola žalovaná ako spotrebiteľ takto poučená, je otázne, či by vôbec takéto dohody so žalobcom uzatvorila, a to i vzhľadom na výšku odplaty, ktorá bola dojednaná za poskytnutie služby a predstavovala v týchto zmluvách 2,56 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru, ktorá odplata za dodatkové služby predstavuje celkom 34,56 Eur. Z obsahu dohody o poskytovaní služieb a vymedzenia týchto služieb sa javia ako úplne nadbytočné alebo úplne samozrejmé a takýmto spôsobom sa žalobca snažil získať ďalšiu odplatu za poskytovanie finančných prostriedkov, resp. si dohodnutú odplatu v podobe úrokov za poskytnutie finančných prostriedkov týmto spôsobom navýšiť. Dohody o poskytovaní služieb sú štandardné (formulárové) zmluvy pripravené žalobcom, ako dodávateľom v takom istom znení v obdobných právnych vzťahoch s inými svojimi dlžníkmi, ako je súdu známe z rozhodovacej činnosti v obdobných veciach toho istého dodávateľa-vereľa. Žalovaná ako dlžník nemala možnosť ovplyvniť jej obsah a na uvedenom nič nemení ani forma dojednania na samostatnej listine. Odvolací súd nenachádza žiadny dôvod, pre ktorý by žalovaná ako dlžník sama prejavila záujem o dojednanie takejto dohody s povinnosťou platiť za služby poplatok, keď v čase podpisu dohody ani nevedela či tieto služby využije. Podľa názoru odvolacieho súdu tu preto existuje nevyhnutná súvislosť medzi úverovou zmluvou a dohodou o poskytovaní služieb a táto bola podmienkou pre získanie úveru, z ktorého dôvodu mal byť poplatok za služby zahrnutý do výpočtu RPMN. Preto predmetné náklady za poskytovanie služieb mali byť zahrnuté do výpočtu RPMN podľa § 19 ods. 2 ZoSÚ.

18. Preto odvolací súd rozhodol, že žalovaná je povinná žalobcovi vrátiť rozdiel medzi sumou, ktorú jej žalobca poskytol a sumou, ktorú žalovaná už uhradila ($1.500 - 874,98 = 625,02$) z titulu spotrebiteľskej úverovej zmluvy, ktorá je považovaná za bezpoplatkovú a bezúrokovú. Bolo preukázané zo zmluvy, že žalobca poskytol žalovanej úver v celkovej výške 1.500 Eur a ku dňu vyhlásenia tohto rozhodnutia žalovaná uhradila celkom sumu 874,98 Eur (žalovaná odvolaciemu súdu preukázala, že uhradila ešte dve platby po 40 Eur, a to dňa 10.10.2018 a 10.9.2018). Pokiaľ žalovaná preukazovala že dňa 9.7.2018 uhradila splátku 40,-Eur, táto splátka bola už zahrnutá do čiastočného späťvzatia žaloby. Na základe toho odvolací súd v zmysle § 388 CSP zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a zaviazal žalovanú na zaplatenie rozdielu skutočne poskytnutej sumy úveru od splátok vykonaných žalovanou, spolu s úrokmi z omeškania vždy zo sumy odpočítanej splátky žalovanej v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaná sa prvýkrát dostala do omeškania dňa 7.6.2015, keď žalobca zosplatnil celý úver pre neplnenie splátok žalovanou v zmysle úverovej zmluvy a žalovaná uvedené nerozporovala. Vo zvyšku žalobu zamietol ako nedôvodnú.

19. O trovách konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 396 ods. 2 CSP aplikujúc ustanovenie § 255 ods. 2 CSP, keď žalobca mal úspech vo výške 67,13 % (dlh žalovanej v čase podania žaloby predstavoval 1.005,02 € a počas konania zaplatila žalovaná istinu 300 €, v ktorej časti bolo čiastočné späťvzatie žaloby a následne ešte 80 €, o ktorých predložila žalovaná pred odvolacím súdom doklady), žalovaná mala úspech v rozsahu 32,87 % (492,06 €), a preto čistý úspech žalobcu predstavoval 34,26 %, v ktorom rozsahu mu priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej.

20. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
 - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
 - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)